

Prima instanță: judecătoria Bălți (jud.E.Grumeza)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. T.Duca, D.Puşca, A.Albu)

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

ÎNCHEIERE

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ

01 octombrie 2014

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președinte, judecător

Svetlana Novac

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului depus de Tarasov Alexandr împotriva deciziei din data de 13.05.2014 a Curții de Apel Bălți,

adoptate în cauza civilă la cerea de chemare în judecată a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Bălți (în continuare CNAM AT Bălți) împotriva lui Tarasov Alexandr privind încasarea primei de asigurare obligatorie în medicină

constată

La data de 22.03.2013, Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Bălți a depus în instanța de judecată cerere împotriva lui Tarasov Alexandr privind încasarea primei de asigurare obligatorie în medicină. În motivarea acțiunii s-a indicat că, în baza Legii cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală din data de 26.12.2002, anexa nr.2, pct.1, lit.b), fondatorii de întreprinderi individuale, cu excepția pensionarilor și invalizilor, au obligația de a achita prima de asigurare în sumă fixă valoare absolută. Pîrîtul deține statut de fondator al întreprinderii individuale pentru perioada anului 2012, fapt confirmat prin extrasul din baza de date CNAM și pentru acest an urma să achite prima de asigurare obligatorie în medicină în sumă de 2982 lei. A mai indicat reclamantul în cererea de chemare în judecată că, conform art.30 al Legii nr.1593 din data de 26.12.2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, în cazul neachitării în termen a primelor de asigurare medicală obligatorie, urmează să se calculeze majorări de întîrziere în mărime de 0,1% din suma datoriei pentru fiecare zi de întîrziere. În baza hotărîrii Guvernului nr.1015 din data de 05.09.2006 cu privire la aprobarea unor acte normative, indică reclamantul că, este responsabil de controlul achitării primelor de asigurare medicală obligatorie și a expedit pîrîtului la data de 26.06.2012 înștiințarea nr.06-C-104 în vederea

achitării primei restante, ceea ce nu a făcut. A solicitat reclamantul încasarea de la pîrît a primei de asigurare în sumă de 2982 lei și penalitatea în sumă de 769,36 lei. Prin cererea din data de 01.11.2013 CNAM AT Bălți și-a modificat temeiul acțiunii solicitînd recunoașterea lui Tarasov Alexandr în calitate de cetățean care nu este angajat și nu este asigurat de Guvern, conform art.4, alin.(4) a Legii cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală.

Prin hotărîrea din data de 14.11.2013 a judecătoriei Bălți a fost admisă cererea CNAM AT Bălți și s-a încasat de la pîrît prima de asigurare obligatorie în sumă de 2982 lei și penalității de întîrziere în sumă de 769,36 lei.

Prin decizia din data de 13.05.2014 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de Tarasov Alexandr și menținută hotărîrea din data de 14.11.2013 a judecătoriei Bălți.

La data de 10.07.2014 Tarasov Alexandr a depus recurs împotriva deciziei din data de 13.05.2014 a Curții de Apel Bălți. În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este ilegală. De asemenea a indicat că, conform Legii cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală este obligat să achite prima de asigurare, persoana asigurată. Indică recurentul că, nu este o persoană asigurată și nu dispune de poliță de asigurare, iar intimatul nu ar fi prezentat vreo probă care ar demonstra contrariul, ci dimpotrivă în răspunsul său din data de 19.05.2011, directorul CNAM AT Bălți indică că, lipsa poliției de asigurare este temei de a considera persoana neasigurată. Astfel, indică recurentul că, nu cade sub incidența Legii nr.1593-XV din data de 26.12.2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală. Mai mult decît atît, indică recurentul că, în timpul dezbaterilor judiciare intimatul a prezentat un refuz colectiv de asigurare medicală printre care este și refuzul său. Refuzul dat a fost prezentat și înregistrat în organele competente, conform prevederilor legale.

A mai indicat recurentul în cererea de recurs că, unica lege care stabilește achitarea cărorva taxe este Codul fiscal, care stabilește lista impozitelor obligatorii și prima de asigurare în medicină nu este prevăzută, și, care stabilește de asemenea în art.6 că, alte plăți nefiscale nu se consideră ca plăți obligatorii. Art.7 Cod fiscal statuiază că, impozitele și taxele de stat și locale se stabilesc, se modifică sau se anulează exclusiv prin modificarea și completarea prezentului cod. Astfel, indică recurentul că, asigurarea obiligatorie în medicină este doar o sintagmă și nu poate produce careva consecințe de drept. De asemenea a indicat recurentul că, asigurarea medicală nu poate fi obligatorie pentru persoană odată ce aceasta nu își dorește. În acest sens invocînd că, CEDO examinînd cazuri ce privesc asigurarea medicală, statuiază că, acordarea asistenței medicale pe plan național cade sub incidența reglementărilor interne a țărilor ce țin de asigurarea dreptului consumatorului, ceea ce impune posibilitatea persoanei de alege dacă dorește să beneficieze de acest serviciu.

A mai indicat recurentul că, Legea nr.1593-XV din data de 26.12.2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală permite intimatului să solicite de la persoanele

fizice încasarea primei pentru o poliță a cărei termen este expirat, ci legea prevede posibilitatea doar pentru anul curent.

Mai indică recurentul că, prevederile Codului Civil stabilesc condițiile încheierii contractului de asigurare medicală și indică că, confirmare a încheierii contractului de asigurare este eliberarea poliței de asigurare. Legislația civilă de asemenea prevede că, asigurarea medicală este un serviciu și nu poate fi impus persoanei, ci este nevoie de acordul ei. Dreptul la asigurare medicală este un drept al persoanei, dar nu o obligație și persoana trebuie să dispună de drept nu să își asume obligație.

Concluzionează recurentul că, nu este subiect al asigurării medicale, nu a fost asigurat în perioada anilor 2011-2013, nu a beneficiat de serviciul medical, deoarece nu a avut necesitate și nu a desfășurat activitate economică pe perioada indicată, ci s-a refuzat de asigurarea medicală. Astfel, reiterează despre lipsa dreptului intimatului de a solicita achitarea primei de asigurare precum și a penalităților de întârziere. A mai solicitat recurentul repunerea în termenul de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu prevederile art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Tarasov Alexandr, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în cererea de recurs nu pot constitui temei de admitere a acesteia, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

În speță, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere. La fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991). Însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, iar în esența lor argumentele recursului care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Tarasov Alexandr ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Tarasov Alexandr împotriva deciziei din data de 13.05.2014 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală